

Sygn. akt I C 1837/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 września 2015 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

w składzie :

Przewodniczący : SSR Michał Jank

Protokolant: sekr. Sąd. Natalia Kierznikiewicz

po rozpoznaniu w dniu 21 sierpnia 2015 w Gdańsku, na rozprawie

sprawy z powództwa M. B. (1)

przeciwko C. S. z siedzibą w P. (Czechy) działająca przez swój oddział (...) Spółka Akcyjna oddział w Polsce z siedzibą w W.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego C. S. z siedzibą w P. (Czechy) działająca przez swój oddział (...) Spółka Akcyjna oddział w Polsce z siedzibą w W. na rzecz powoda M. B. (1) kwotę 10.204,79 zł (dziesięć tysięcy dwieście cztery złote 79/100) wraz z ustawowymi odsetkami od tej kwoty od dnia 26 lipca 2013 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. przyznaje biegłemu L. A. kwotę 72 zł (siedemdziesiąt dwa złote) tytułem wynagrodzenia za stawiennictwo na rozprawie;

IV. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.178,48 zł (trzy tysiące sto siedemdziesiąt osiem złotych 48/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygn. akt I C 1837/14

UZASADNIENIE

Powód M. B. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego Č. S. z siedzibą w P. (Czechy) działającej przez swój oddział (...) Spółka Akcyjna oddział w Polsce z siedzibą w W. kwoty 11.199,90 zł tytułem odszkodowania za uszkodzony samochód marki O. (...) o nr rej. (...), wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 26 lipca 2013 roku do dnia zapłaty, oraz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż dnia 25 czerwca 2013 roku doszło do zdarzenia drogowego, w którym uszkodzony został ww. pojazd. Szkada została zgłoszona pozwanemu zakładowi ubezpieczeń, z którym powód miał zawartą umowę ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu w zakresie AC. W dniu 5 lipca 2013 r. pozwany dokonał kalkulacji naprawy, w której wyliczył całkowity koszt naprawy na kwotę 55,97 zł stwierdzając jednocześnie, że z uwagi na ww. wysokość szkody brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności i dokonania wypłaty odszkodowania. Powód zlecił wykonanie ponownej wyceny spółce (...) Sp. z o. o. w G., która skalkulowała koszt naprawy na 11.199,90 zł oraz dokonała częściowej naprawy pojazdu. Pozwany w dalszym ciągu odmawiał jednak zapłaty odszkodowania.

W odpowiedzi na pozew, pozwany Č. S. z siedzibą w P. (Czechy) działająca przez swój oddział (...) Spółka Akcyjna oddział w Polsce z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazano, iż powód nie ma legitymacji czynnej do występowania w niniejszej sprawie, bowiem nie wykazał aby współwłaściciel uszkodzonego pojazdu M. B. (2) upoważnił go do dochodzenia całości żądanego odszkodowania oraz scedował swoją wierzytelność na rzecz spółki (...) Sp. z o. o. z siedzibą w G.. Zakwestionował również swoją odpowiedzialność zarówno co do zasady jak i wysokości wskazując, że do uszkodzeń w samochodzie powoda nie mogło dojść w okolicznościach opisanych przez powoda, a ponadto wnioskowana przez powoda wysokość odszkodowania ustalona została z pominięciem warunków umowy obowiązujących w tym zakresie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny sprawy:

Ojciec powoda, M. B. (2), będący równocześnie współwłaścicielem pojazdu O. (...) o nr rej. (...), zawarł w dniu 8 marca 2013 r., umowę pakietowego ubezpieczenia przedmiotowego pojazdu w zakresie OC, AC, A. i (...). W zakresie ubezpieczenia AC wybrano wariant (...). Zgodnie z § 16 Ogólnych Warunków Ubezpieczeń Komunikacyjnych P., w wariantcie tym ustalenie wysokości odszkodowania w przypadku szkody częściowej ma miejsce na podstawie wyceny dokonanej przez P.. Odszkodowanie w wariantcie Casco Optymalny jest ustalane zgodnie z poniższymi zasadami:

1. koszt robocizny oblicza się według norm czasowych operacji naprawczych określonych przez producenta pojazdu i ujętych w katalogu A. (czas naprawy) oraz średnich stawek za roboczogodzinę stosowanych w nieautoryzowanych warsztatach naprawczych w regionie, w którym znajdują się takie warsztaty, najbliższym miejscu zamieszkania lub siedzibie Ubezpieczonego,
2. koszt materiałów i części zamiennych ustala się zgodnie z cenami nowych materiałów i części zamiennych o porównywalnej jakości co do których producent zaświadcza, że zostały wyprodukowane zgodnie ze specyfikacjami i standardami ustalonymi przez producenta pojazdu i są tej samej jakości co materiały i części zamienne stosowane przez producenta pojazdu, a w razie braku takich materiałów i części – zgodnie z cenami nowych oryginalnych materiałów i części zamiennych sygnowanych logo producenta lub dystrybuowanych w sieci producenta lub oficjalnego importera pojazdu, pomniejszonymi o 30%,
3. koszt materiałów i części zamiennych ustala się również z uwzględnieniem procentowego zużycia części zamiennych (amortyzacji), zależnego od okresu eksploatacji pojazdu ustalonego na dzień powstania szkody, zgodnie z poniższą tabelą:

Okres eksploatacji pojazdu	Amortyzacja
Do 3 lat (włącznie)	15%
Od 3 do 5 lat (włącznie)	25%
Od 5 do 8 lat (włącznie)	35%
Od 8 do 10 lat (włącznie)	50%
Od 10 lat	70%

/dowód: dowód rejestracyjny – k. 63-64, polisa – k. 69, OWU – k. 70-72/

Dnia 25 czerwca 2013 roku nad T. przeszła ulewa, która spowodowała liczne zalania ulic. Powód jechał tego dnia do pracy na plac (...) w G., z kierunku W.. W okolicy pętli autobusowej na ul. (...) z K. w podwozie samochodu powoda uderzył niezidentyfikowany, twardy przedmiot, którego nie było widać z uwagi na zalanie ulicy wodą. W wyniku tego zdarzenia w pojeździe powoda uszkodzeniu uległa skrzynia biegów. Powód oddał samochód do naprawy w firmie (...) sp. z o. o. w G., która skalkulowała koszt naprawy na 11.199,90 zł.

/dowód: wydruk artykułu z portalu trojmiasto.pl – k. 15-18, zeznania świadka G. B. – k. 96-97, zeznania powoda – k. 97-98, kalkulacja (...) – k. 21-23, opinia biegłego wraz z załącznikami – k. 138-152, ustna opinia uzupełniająca – k. 183 (protokół elektroniczny)/

Aby umożliwić spółce (...) działanie w imieniu powoda wobec ubezpieczyciela, powód udzielił jej pełnomocnictwa. Pełnomocnictwo to udzielone zostało w ten sposób, że strony podpisały używany standardowo w spółce (...) druk umowy przelewu wierzytelności, przy czym zgodna wola stron była taka, by cesji takiej nie dokonywać.

Nadto ze strony spółki (...) podpis złożył tylko jeden członek zarządu, podczas gdy do składania oświadczeń woli konieczne było współdziałanie dwóch osób.

/dowód: umowa o przelew wierzytelności z polisy AC z 26. 06. 2013 r. – k. 65, odpis z KRS – k. 81-88; zeznania świadka G. B. – k. 96-97, zeznania powoda – k. 97-98/

Szkoda została zgłoszona pozwanemu zakładowi ubezpieczeń w dniu 26 czerwca 2013 r. Likwidacja szkody miała nastąpić w ramach ubezpieczenia AC. W dniu 5 lipca 2013 r. pozwany dokonał kalkulacji naprawy, w której wyliczył całkowity koszt naprawy na kwotę 55,97 zł stwierdzając jednocześnie, że z uwagi na ww. wysokość szkody brak jest podstaw do przyjęcia odpowiedzialności i dokonania wypłaty odszkodowania. Po zleceniu przez powoda wyceny spółce (...) Sp. z o. o. w G. i przedstawieniu jej pozwanemu, pozwany w dalszym ciągu odmawiał uznania swojej odpowiedzialności i zapłaty odszkodowania.

/dowód: druk zgłoszenia szkody – k. 66-68, kalkulacja P. – k. 19-20, korespondencja między stronami – k. 13, 14, 24-32, 73/

W dniu 20 listopada 2014 r. powód zawarł z M. B. (2) umowę cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy AC wystawionej przez pozwanego, za szkodę powstałą w dniu 25 czerwca 2013 r. Na mocy tej umowy wierzytelność z tytułu odszkodowania przelana została na powoda

/dowód: umowa cesji wierzytelności z dnia 20. 11. 2014 r. – k. 80/

Wysokość kosztów naprawy pojazdu O. (...) o nr rej. (...) (z uwzględnieniem zakresu uszkodzeń skrzyni biegów, wariantu ubezpieczenia AC zawartego przez powoda z pozwanym oraz zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia) wynosi brutto 10.204,79 zł.

/dowód: opinia biegłego wraz z załącznikami – k. 138-152, ustna opinia uzupełniająca – k. 183 (protokół elektroniczny)/

Sąd zważył co następuje:

Powództwo w przeważającej części zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 805 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę.

Swoją legitymację procesową powód wykazał poprzez przedłożenie umowy cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania z polisy AC wystawionej przez pozwanego, jaką zawarł w dniu 20 listopada 2014 r. z drugim współwłaścicielem pojazdu O. (...) o nr rej. (...) – M. B. (2).

Nie budziło też wątpliwości Sądu, iż nie doszło do cesji wierzytelności na rzecz (...) sp. z o. o. w G., na co wskazywałoby literalne brzmienie umowy z dnia 26 czerwca 2013 r. Z zeznań świadka G. B., jak i zeznań powoda wynika jednoznacznie, iż była to umowa pozorna, zaś intencją stron było wyłącznie udzielenie przez powoda pełnomocnictwa spółce (...). Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, bowiem były spójne, logiczne i korespondowały ze sobą. Podkreślenia wymaga fakt, że świadek nie miał żadnego interesu w składaniu zeznań takiej treści. Nadto jak wynika z odpisu z KRS przedmiotowa umowa nie doprowadziła do skutecznego przelewu wierzytelności na spółkę (...), gdyż umowa nie została podpisana przez dwie osoby reprezentujące tę spółkę, co jest niezbędne do skutecznego złożenia oświadczenia woli w imieniu spółki.

Okoliczności dotyczące przyczyn powstania szkody, Sąd ustalił na podstawie zeznań świadka G. B., powoda, artykułu z portalu (...) (odnośnie panujących w dniu zdarzenia warunków atmosferycznych) oraz – przede wszystkim – na podstawie opinii biegłego sądowego. Na podstawie tej opinii Sąd ustalił także wysokość szkody. Sąd ocenił opinię jako fachową i wyczerpującą, a przedstawione przez biegłego wnioski za wyprowadzone w sposób logicznie poprawny z poczynionych ustaleń. Strona pozwana zakwestionowała wprawdzie ustalenia biegłego dotyczące przyczyn powstania szkody, jednakże po ustnych wyjaśnieniach biegłego na rozprawie z dnia 21 sierpnia 2015 r., dalszych zastrzeżeń nie zgłaszała. Sąd zgodził się z wnioskami biegłego co do przyczyn niecelowości dokonywania oględzin (długi okres czasu po zdarzeniu), a także co do przyczyn braku zabrudzeń na uszkodzonej skrzyni biegów. Wyjaśnił również wątpliwości co do odkształceń materiału, z którego wykonana jest obudowa skrzyni biegów. Wyjaśnienia te są zdaniem Sądu logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia. Z opinii wynika też, iż skrzynia biegów jest jednym z najniższej położonych elementów w podwoziu, a więc logiczne jest zdaniem Sądu, iż ten właśnie element był bardzo narażony na uszkodzenia ze strony obiektów płynących wraz ze strumieniem wody ewentualnie obiektów przykrytych taflą wody. Jednocześnie z drugiej strony w tego typu zdarzeniu, właśnie z uwagi na położenie skrzyni biegów w pojeździe, nie musiało dojść do uszkodzenia innych elementów podwozia.

Z przywołanej opinii biegłego sądowego wynika, iż do szkody w pojeździe powoda mogło dojść w opisanych przez niego okolicznościach, natomiast wysokość kosztów naprawy pojazdu O. (...) o nr rej. (...) wynosi brutto 10.204,79 zł. W tym zakresie opinia nie była kwestionowana, Sąd również nie dopatrył się żadnych omyłek i nieścisłości w opinii biegłego.

Powód podnosił, iż postanowienia umowne, na które powołuje się pozwany kwestionując wysokość dochodzonego roszczenia, w szczególności § 16 ust. 3 pkt 2 w zw. z § 16 ust 7 OWU, stanowią niedozwolone postanowienia umowne, ponieważ ustalenie odszkodowania następuje na podstawie nie podlegającej weryfikacji wyceny dokonywanej jednostronnie przez ubezpieczyciela, a postanowienie dotyczące sposobu likwidacji szkody narusza zasadę pełnej kompensacji szkody wynikającej z czynu niedozwolonego (art. 361 § 1 i 2 oraz 363 k.c.).

Zgodnie z art. 385¹ § 1 k. c. postanowienia umowy zawieranej z konsumentem niezgodnione indywidualnie nie wiążą go, jeżeli kształtują jego prawa i obowiązki w sposób sprzeczny z dobrymi obyczajami, rażąco naruszając jego interesy. W myśl § 3. cytowanego przepisu, niezgodnione indywidualnie są te postanowienia umowy, na których treść konsument nie miał rzeczywistego wpływu.

Sąd nie dopatrył się w przywołanych przez powoda warunkach OWU zapisów sprzecznych z dobrymi obyczajami, bądź rażąco naruszających interesy powoda. Strony w zawartej umowie AC jednoznacznie, precyzyjnie, w sposób nie budzący wątpliwości wskazały warunki, na jakich ma nastąpić ewentualna wypłata odszkodowania. Warunki te nie były ani rażąco niesprawiedliwe, ani nie odbiegające w znaczący sposób od uwarunkowań rynkowych. Ponadto Sąd uznał, iż powód miał wpływ na treść tych postanowień, bowiem miał możliwość wyboru między wariantami tańszymi i droższymi, przy czym oczywiste jest, że wybierając wariant tańszy musiał liczyć się z niższym poziomem świadczeń wzajemnych. Nadto z zapisów OWU nie wynika, aby pozwany narzucał powodowi wybór warsztatu, w którym miałby dokonać naprawy. Pozwany w świetle zapisów umowy nie mógł narzucać jednostronnie norm czasowych,

kosztów części zamiennych czy też robocizny. Dlatego, uznając, iż przywołane przepisy OWU nie zawierają klauzul abuzywnych, Sąd zlecił biegłemu wycenę kosztów naprawy pojazdu z uwzględnieniem wariantu ubezpieczenia AC zawartego przez powoda z pozwanym oraz zapisów ogólnych warunków umowy ubezpieczenia.

O odsetkach Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu na podstawie art. 481 § 1 k.c. w zw. z art. 817 § 1 k.c. – biorąc pod uwagę, iż szkoda została pozwanemu zgłoszona w dniu 26 czerwca 2013 r., powodowi należały się odsetki od dnia 26 lipca 2013 r.

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w punkcie I wyroku, natomiast w pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono w punkcie II wyroku.

W punkcie trzecim Sąd przyznał biegłemu kwotę 72 zł tytułem wynagrodzenia za stawiennictwo na rozprawie – na podstawie art. 89 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz.1398).

O kosztach Sąd orzekł na mocy art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z art. 100 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28. 09. 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490) oraz § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28. 09. 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461) jak w punkcie IV wyroku, rozdzielając je między stronami w stosunku: 9% – powód, który przegrał spór w takim zakresie i 91% – pozwany. Na koszty powoda w łącznej kwocie 3.739 zł złożyły się: opłata od pozwu w kwocie 560 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, a także 762 zł wynagrodzenia biegłego. Na koszty pozwanego w łącznej kwocie 2.489 zł złożyły się: koszty zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł, 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, oraz 72 zł tytułem wynagrodzenia biegłego za ustną opinię uzupełniającą. Kwota zasądzona w pkt IV wyroku wynika z wyliczenia kosztów należnej ze stron stosownie do wyniku postępowania oraz skompensowania obu należności.